

Program Zajęć

"LOGI.KOM. Od sztuki logicznego myślenia do sztuki skutecznego komunikowania się"
Kontynuacja projektu nr: POWR.03.01.00-IP.08-00-EFI/16
realizowanego w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój
Oś III. Szkolnictwo wyższe dla gospodarki i rozwoju
Działanie 3.1 Kompetencje w szkolnictwie wyższym

MODUŁ 1: *Jak doszedłeś do tego wniosku? – moduł aporii logicznych, heurystyk i podejmowania decyzji*

PROWADZĄCY:	dr Marcin Trybulec
LICZBA GODZIN:	10 h
OPIS MODUŁU:	<p>Celem modułu jest wyjaśnienie i usystematyzowanie sposobów racjonalnego myślenia w życiu codziennym. Analizowane przypadki pokazują kiedy teoria koliduje z praktyką. W szczególności, czy poprawne rozumowanie może doprowadzić do wniosków niemożliwych do zaakceptowania? Jak unikać niepożądanych konsekwencji poprawnych rozumowań? Co skłania nas do podejmowania nieracjonalnych decyzji i fałszywego szacowania prawdopodobieństwa? Czy mogą mieć na to wpływ stereotypy związane z płcią, poglądami lub niepełnosprawnością. Co jest źródłem błędów w przeprowadzonych wnioskowaniach i podejmowanych decyzjach?</p> <p>Wiele codziennych przekonań i oczekiwań różni się zasadniczo od zachowań i przekonań, które teoria decyzji oraz aporie logiczne podają za racjonalne. Analiza konkretnych sytuacji problemowych ma na celu zobrazowanie, w jakich przypadkach należy zaufać raczej teorii niż praktyce, a kiedy trzeba stosować się do sugestii zdrowego rozsądku. Choć wyniki teorii prawdopodobieństwa, w większości przypadków, są zgodne ze zdrowym rozsądkiem, to w ramach kursu wybrane zostały sytuacje, w których teoria prawdopodobieństwa prowadzi do kontrintuicyjnych wyników. Rozpoznanie sytuacji, w których zdrowy rozsadek nas zawodzi jest kluczową kompetencją w zakresie krytycznego myślenia o rzeczywistości oraz podejmowania trafnych decyzji.</p>
STRUKTURA MODUŁU:	<p>1. Klasyczne aporie logiczne (2h)</p> <ul style="list-style-type: none"> a. problemy samo-odniesienia <ul style="list-style-type: none"> I. paradoks kłamcy II. paradoks golibrody b. problemy z nieskończonymi wielkościami (paradoksy Zenona) <ul style="list-style-type: none"> I. Achilles II. strzała <p>2. Studia przypadków: niepoprawne decyzje podejmowane na</p>

	<p>podstawie przesłanek zdrowego rozsądku.</p> <p>a. szacowanie prawdopodobieństwa (4h)</p> <p>I. złudzenie hazardzisty (błąd Monte Carlo)</p> <p>II. szacowanie prawdopodobieństwa w złożonych sytuacjach</p> <p>III. szacowanie prawdopodobieństwa wygranej w grach losowych (zaprojektuj grę losową, w której zawsze wygrasz)</p> <p>b. podejmowanie decyzji (4h)</p> <p>I. przykłady heurystyk wg Kahnemana – Tverskiego zw z szacowaniem szans (wojsko, trening)</p> <p>II. problem Monty'ego Halla</p>
<p>EFEKTY KSZTALCENIA:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczeń jest wyczulony na problemy logiczne wynikające z samoodniesienia wypowiedzi. 2. Uczeń potrafi rozpoznać ukryte założenia wnioskowań dedukcyjnych 3. Uczeń potrafi rozróżniać zdroworozsądkowe szacowanie prawdopodobieństwa od prawdopodobieństwa matematycznego 4. Uczeń potrafi obliczyć prawdopodobieństwo prostych zdarzeń 5. Uczeń rozumie jakie zastosowanie ma pojęcie oczekiwanej użyteczności 6. Uczeń potrafi opisać wybrane zachowania przy użyciu pojęcia heurystyki 7. Uczeń potrafi podać przykłady przechodniości i nieprzechodniości preferencji
<p>METODY NAUCZANIA:</p>	<p>Wykład problemowy, wykład informacyjny, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, metoda przypadków, metody dramowe, mapa pojęciowa, dyskusja dydaktyczna, metody eksponujące, objaśnienie/wyjaśnienie, metoda sytuacyjna, opis, opowiadanie. Wszyscy uczniowie bez względu na płeć i niepełnosprawność w równym stopniu będą zachęceni do aktywności na zajęciach, wypowiedzi, formułowania swoich opinii i poglądów.</p>
<p>METODY WERYFIKACJI:</p>	<p>Analiza przykładów, karta pracy, wypowiedź w dyskusji, rozwiązywanie zadań problemowych.</p>

MODUŁ 2: Dlaczego tak twierdzisz?	
PROWADZĄCY:	dr hab. Jacek Gurczyński

LICZBA GODZIN:	10 h
OPIS MODUŁU:	Znajomość podstaw logiki i elementów teorii argumentacji ułatwić ma krytyczne korzystanie z tekstów naukowych i publicystycznych oraz przeprowadzanie i ocenę poprawności rozumowań. Założony cel osiąga się poprzez analizę licznych przykładów z obszarów odpowiednich dyskursów.
STRUKTURA MODUŁU:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sposoby uzasadniania przekonań, czyli: „twierdzę i potrafię to uzasadnić”. 2. Rozpoznawanie wypowiedzi argumentacyjnych 3. Elementy argumentacji i jej porządek 4. Trudności w dokonywaniu analizy argumentacji 5. Błędy w argumentowaniu 6. Twierdzenie a sugerowanie 7. Pytania i założenia pytań 8. Jak ustalać to, co powiedziane. 9. Zdania analityczne i syntetyczne 10. Co wynika z tego, co mówisz?
EFEKTY KSZTAŁCENIA:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczeń zna składniki argumentacji. 2. Uczeń zna pojęcia potrzebne do określenia rodzaju wypowiedzi. 3. Uczeń zna rodzaje zdań i ich funkcje w argumentacji. 4. Uczeń analizuje wypowiedzi argumentacyjne. 5. Uczeń przeprowadza wnioskowanie (buduje wypowiedzi argumentacyjne). 6. Uczeń określa: wnioski, założenia pytań, poprawność. 7. Uczeń jest zorientowany na komunikację z otoczeniem. 8. Uczeń krytycznie podchodzi do otrzymywanych informacji.
METODY NAUCZANIA:	Wykład problemowy, wykład informacyjny, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, metoda przypadków, metody dramowe, mapa pojęciowa, dyskusja dydaktyczna, metody eksponujące, objaśnienie/wyjaśnienie, metoda sytuacyjna, opis, opowiadanie. Wszyscy uczniowie bez względu na płeć i niepełnosprawność w równym stopniu będą zachęceni do aktywności na zajęciach, wypowiedzi, formułowania swoich opinii i poglądów.
METODY WERYFIKACJI:	Analiza przykładów, karta pracy, wypowiedź w dyskusji, rozwiązywanie zadań problemowych.

MODUŁ 3: *Co to znaczy? – czyli o jasności i precyzji w komunikacji językowej*

PROWADZĄCY:	prof. dr hab. Zbysław Muszyński
LICZBA GODZIN:	10 h
OPIS MODUŁU:	Znajomość podstaw logiki ma wykształcić zdolności poprawnego formułowania myśli i krytyczny odbiór treści komunikatów, niezależnie od płci lub poglądów oraz niepełnosprawności, a także umożliwić pełniejsze rozumienie tekstów naukowych i publicystycznych. Założony cel osiąga się poprzez poznanie pojęć umożliwiających analizę przykładów codziennej komunikacji oraz wykrywanie i unikanie błędów w dyskusjach.
STRUKTURA MODUŁU:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Alicja w krainie znaczeń, czyli kto ustala znaczenia? 2. Nieporozumienia z nieznanymi znaczeniami, czyli spór o słowa (logomachia).

	<ol style="list-style-type: none"> 3. Jak ustalamy znaczenia, czyli rodzaje definicji. 4. Definicja jako narzędzie poprawności wypowiedzi. 5. Próbujemy definiować, co rozumiemy przez słowa. 6. Jasność i precyzja znaczeń na przykładach. 7. O czym mówimy, czyli podajemy definicję. 8. Czy mówimy o znaczeniach czy o przedmiotach? 9. Czy znaczenia mają emocje, czyli jak zbadać emocjonalne znaczenia słów? 10. Dlaczego ty mnie nie słuchasz, czyli po co mi to mówisz?
EFEKTY KSZTAŁCENIA:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczeń wie, że różnice znaczeń mogą być przyczyną nieporozumień. 2. Uczeń zna rodzaje znaczeń i definicji. 3. Uczeń zna cechy poprawnej wypowiedzi. 4. Uczeń potrafi rozpoznać, analizować i określać znaczenia wypowiedzi. 5. Uczeń definiuje znaczenia słów. 6. Uczeń unika określonych przyczyn nieporozumień słownych. 7. Uczeń krytycznie odnosi się do podawanych treści. 8. Uczeń wykazuje chęć zaradzenia problemom komunikacyjnym. 9. Uczeń ma świadomość wartości wiedzy logicznej.
METODY NAUCZANIA:	Wykład problemowy, wykład informacyjny, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, metoda przypadków, metody dramowe, mapa pojęciowa, dyskusja dydaktyczna, metody eksponujące, objaśnienie/wyjaśnienie, metoda sytuacyjna, opis, opowiadanie. Wszyscy uczniowie bez względu na płeć i niepełnosprawność w równym stopniu będą zachęceni do aktywności na zajęciach, wypowiedzi, formułowania swoich opinii i poglądów.
METODY WERYFIKACJI:	Analiza przykładów, karta pracy, wypowiedź w dyskusji, rozwiązywanie zadań problemowych.

MODUŁ 4: *Perswazyjność w wypowiedziach oficjalnych i prywatnych*

PROWADZĄCY:	dr hab. Anna Tryksza, dr hab. Mirosław Ryszkiewicz
LICZBA GODZIN:	10 h
OPIS MODUŁU:	W ramach przedmiotu prowadzone są praktyczne ćwiczenia w rozpoznawaniu i posługiwaniu się psychologicznymi i retorycznymi narzędziami wpływu społecznego. Zajęcia służą kształceniu kompetencji komunikacyjnych związanych z poprawnym argumentowaniem, krytycznym, samodzielnym myśleniem, świadomością równości szans i niedyskryminacji osób ze względu na płeć, poglądy, niepełnosprawności itp. Działania dydaktyczne będą dotyczyły wykorzystania tych kompetencji w sytuacjach oficjalnych i prywatnych.
STRUKTURA MODUŁU:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Retoryka jako sztuka perswazji, umiejętność wywierania wpływu w przypadkach komunikacji bezpośredniej (jednostki i zbiorowości). 2. Narzędzia wywierania wpływu społecznego – reagowanie kontrolowane, reagowanie automatyczne, reguły perswazji, rozpoznawanie i stosowanie wybranych narzędzi perswazji w sytuacjach oficjalnych i prywatnych. 3. Działania inwencyjne: określanie celu perswazji, identyfikacja audytorium, formułowanie kwestii, tez, sposoby znajdowania argumentów. 4. Siła perswazyjna wstępu i zakończenia.

	<ol style="list-style-type: none"> 5. Zróżnicowanie argumentów: argumenty rzeczowe, retoryczne, erystyczne, ocena siły argumentów. 6. Argumentacja i polemika w schemacie kompozycyjnym. 7. Rozpoznawanie figur stylistycznych, stosowanie zabiegów językowych w argumentacji i polemice.
EFEKTY KSZTAŁCENIA:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczeń: umie przygotować teksty perswazyjne o charakterze użytkowym stosowane w sytuacjach oficjalnych i prywatnych. 2. Uczeń potrafi porozumiewać się z użyciem różnych technik perswazyjnych. 3. Uczeń ma świadomość społecznej i etycznej odpowiedzialności za słowo. 4. Uczeń posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, formułowania wniosków. 5. Uczeń potrafi określić cele perswazyjne oraz sposoby ich realizowania. 6. Uczeń dostrzega dylematy etyczne, które mogą się wiązać z przekazem o charakterze perswazyjnym. 7. Uczeń rozstrzyga dylematy etyczne, pozostając w zgodzie z zasadami życia społecznego. 8. Uczeń jest świadomym użytkownikiem języka, wrażliwym na zakodowane w nim treści perswazyjne, opisowe, wartościujące i estetyczne.
METODY NAUCZANIA:	Wykład problemowy, wykład informacyjny, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, metoda przypadków, metody dramowe, mapa pojęciowa, dyskusja dydaktyczna, metody eksponujące, objaśnienie/wyjaśnienie, metoda sytuacyjna, opis, opowiadanie. Wszyscy uczniowie bez względu na płeć i niepełnosprawność w równym stopniu będą zachęceni do aktywności na zajęciach, wypowiedzi, formułowania swoich opinii i poglądów.
METODY WERYFIKACJI:	Analiza przykładów, karta pracy, wypowiedź w dyskusji, rozwiązywanie zadań problemowych.

MODUŁ 5: <i>Spróbujmy się dogadać...</i>, czyli o potrzebie dobrej komunikacji i pożytkach z tego płynących	
PROWADZĄCY:	dr hab. Piotr Krzyżanowski
LICZBA GODZIN:	10 h
OPIS MODUŁU:	Celem modułu jest zarówno zapoznanie uczestników z podstawowymi pojęciami z zakresu wiedzy o komunikowaniu oraz modelami komunikacji werbalnej i niewerbalnej, jak i przygotowanie do analizy i oceny różnych zachowań językowych, a także formułowania kryteriów tej oceny (poprawność, adekwatność, skuteczność, aspekt etyczny i estetyczny zachowań językowych, rozwijanie i utrwalanie przekonania o równości szans niezależnie od płci, poglądów lub niepełnosprawności uczestników komunikacji).

STRUKTURA MODUŁU:	<ol style="list-style-type: none">1. Pojęcia: <i>komunikowanie</i> i <i>komunikowanie się</i>.2. Społeczne działania komunikacyjne: komunikowanie jako przekazywanie danych, komunikowanie się jako uczestnictwo w zachowaniach społecznych, komunikowanie jako poszukiwanie rozgłosu/przyciąganie uwagi otoczenia, komunikowanie się jako obcowanie z komunikatem.3. Komunikowanie skuteczne: reguły współpracy komunikacyjnej (wg Herberta P. Grice'a). Strategie komunikacyjne.4. Charakter i funkcje grzeczności komunikacyjnej (np. wg Robin Lakoff, Geoffreya Leecha). Strategie grzecznościowe.5. Etyczne aspekty komunikowania językowego: skuteczność a komfort komunikowania.6. Etyka słowa.7. Agresja językowa, kłamstwo, manipulacja językowa.
EFEKTY KSZTAŁCENIA:	<ol style="list-style-type: none">1. Uczeń potrafi realizować różnorodne działania komunikacyjne,2. Uczeń analizuje działania komunikacyjne.3. Uczeń sformułuje kryteria oceny działań komunikacyjnych (poprawność, stosowność, skuteczność, aspekt etyczny i estetyczny).4. Uczeń ma świadomość korzyści płynących z właściwych zachowań komunikacyjnych.5. Uczeń zna negatywne konsekwencje zachowań niewłaściwych.
METODY NAUCZANIA:	Wykład problemowy, wykład informacyjny, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, metoda przypadków, metody dramowe, mapa pojęciowa, dyskusja dydaktyczna, metody eksponujące, objaśnienie/wyjaśnienie, metoda sytuacyjna, opis, opowiadanie. Wszyscy uczniowie bez względu na płeć i niepełnosprawność w równym stopniu będą zachęceni do aktywności na zajęciach, wypowiedzi, formułowania swoich opinii i poglądów.
METODY WERYFIKACJI:	Analiza przykładów, karta pracy, wypowiedź w dyskusji, rozwiązywanie zadań problemowych.